

Abstrakt

V disertační práci se věnuji etickým problémům, se kterými se setkávají zdravotníci při péči o umírající nemocné.

V první kapitole přibližuji problematiku péče o umírající pacienty, předkládám pohled do historie péče o umírající a zaměřuji se na klíčová kritéria při péči o umírající, kterými jsou potřeby nemocných.

V druhé kapitole popisuji metodologickou část kvalitativního výzkumu, kterého se zúčastnilo 15 sester ze standardních oddělení, jednotky intenzivní péče a anesteziologicko-resuscitačního oddělení Nemocnice Na Bulovce. Cílem výzkumného šetření bylo, prostřednictvím rozhovorů se sestrami, vyhledat a popsat etické problémy, se kterými se setkávají sestry při péči o umírající pacienty v kontextu tří různých prostředí a v konkrétních situacích.

Ve třetí kapitole uvádím komentované výsledky rozhovorů, ze kterých vyplynulo, že se sestry zamýšlejí nad ochranou lidského života v souvislosti s jeho kvalitou, dystanazií, marnou léčbou, rozdílem mezi ponecháním pacienta zemřít a eutanazií, autonomií, lidskou důstojností a poskytováním paliativní péče. Jednotlivé podkapitoly se skládají z teoretického zarámování a jsou doplněny o výpovědi respondentek výzkumného šetření a rozšířeny o můj komentář.

Hlavním zjištěním je, že dotazované sestry trpí tzv. morálním distresem, který ovšem prezentují především v sérii konkrétních výhrad k nejednoznačnému rozhodování lékařů a, nečítá transformovaných do organizačních a technických nedostatků. Morální distres je zvýrazněn také pocity marnosti, které se váží k vymezeným kompetencím sester.

Klíčová slova: autonomie umírajících, důstojnost smrti, dystanazie, eutanazie, marná léčba, morální distres, paliativní léčba, paliativní péče, kvalita umírání, péče o umírající